

4.2.76: פרשת הטיפתם של מנחם ודובי יונדף מסעירה את המדינה.

24.12.75: חולחור מנסה לרצוח את אורי אבנר בדקירות סכין.

10.12.75: הממשלה נכנעת לאנשי גוש-אמונים ופותחת את פרשת קדום.

3.12.75: מנהיג אש"ף יאסר עראפאת מעביר איתות-שלום לממשלת ישראל.

2.4.76: שרשרת פשעים מסתוריים מס' תיימות במעצר עולה מברית-המועצות.

19.5.76: מפגינים ערביים מבעירים צמיגים במחומות ברחבי הגדה המערבית.

7.7.76: פעולת אנטבה מגיעה לסיים דרמתי עם שיבת החטופים לישראל.

3.3.76: במישפט מברית-החורון ה' ישראליים בגרמניה נשמע קול אודי דיין.

4.5.76: ראש ממשלת אוסטריה מגלה דיעותיו בשיחות עם עורך "העולם הזה".

9.6.76: ישראל משתפת פעולה עם סוריה והנוצרים במלחמת האזרחים הלבנונית.

קריאה קרי.

בדרך כלל הולך העיתון אל קוראיו. השנה, במשך כמה ימים, הלכו הקוראים אל העיתון.

אחרי שצריך מופרע ניסה לסיים את חייו בפיתאומיות מסוימת, באר ששרת קוראים לבקרני בנית-החולים - מהם שהכרתים, מהם שלא ידעתי מי הם. היה זה גילוי בדיר של אהדה לעיתון, ביטוי ליחס המיוחד במינו השורר בין השבועון המסויים ובין קוראיו.

בחרתי בזיכרוני דבריו של אחד המבקרים, שלא היה מוכר לי: "אין פסם לא הייתי חסיד מושבע של העולם הזה. לעיתים קרובות מאד הוא מצליח להרגיז אותי. אבל כששמעתי סעורך העיתון בפצע קשה, היתה מחשבתי הראשונה: איך תיראה המדינה בלי העולם הזה?"

זהו מיבחן אכזרי לנחיצותו של עיתון, אך בדמה ישעמדו בו בהצלחה. גם בקרב אויביו המושבעים של השבועון, אין רבים המכחישים שהוא ממלא תפקיד חיובי במערכת הנקודת-העצמית של המדינה, תפקיד שאין לו תחליף.

מהו תפקיד זה? לא קל להגדירו במישפט אחד.

האם הוא קתמנע בגילוי "סקפים" - כגון הגילוי שישראל עמדה לשלוח לתעלת-סואץ, באעות, אונזיה בבעלות ישראלית; או סאודי דיין משוררב במישפט פראנקפורט; או שקצין ישראלי בכיר הוא כותף לעסקיו המוזרים של אידי אמין?

האם עיקר התפקיד הוא לחשוף פרשות-סחיתות - כגון פרשת המילגות של מבכ"ל מישוד-ההיבור; או מסיבת-הפרידה הנזבזבת לקצין חיל-האוויר; או השבוע-ההוצאת של יו"ר הקואליציה; או חלוקת ריווחי-הנפט בסיני לעסקנים צירוביים באמריקה?

האם התפקיד הוא למסור דיווח-אמת על מאורעות בעלי חשיבות לאומית, שסאד העיתונים מעלימים אותם או במנעים לסקר אותם כראוי - כגון מאורעות-הדמים בגדה המערבית או אירוני "יום-האדמה" בגליל?

האם התפקיד הוא לשפוך אור על פינות חשוכות נחייבו - כגון בתי-האבות במיבעון או הורי-החקירה של המיסטרה, שבהם הופעלו עיבויים חשמליים?

האם התפקיד המרכזי הוא למסור לציבור הערכות אובייקטיביות בנוסאים חשובים - כמו הערכות-המצב שלנו על המתרחש בלבנון, שמתרו להלוטין את הערכות המומחים הממשלתיים, ושמאורעות השנה הוכיחו בעליל את נכונותן?

ואולי התפקיד הוא למתוח ביקורת על מעסי הממלה ומחוליה - כמו בפרשת קדום ובפרשת הזמנתו של ראש-ממשלת דרום-אפריקה הגזענית?

ואולי התפקיד החשוב ביותר הוא לעמוד מול ססיפת-המרה של התעמולה הרשמית, בגד גלי-ההיסטריה של הקנאות המטרופת, או בגד קיסרי-השתקה מאורגבים? את כל אלה עזיבו השנה. וכל זה כלול בתפקידנו.

השנה גבר כוחנו למלא תפקיד זה כראוי. עם עליית יוקרתו של העולם הזה גדל גם מיספר עמודי-המודעות בו, וזה מצידו מאפשר לנו להגדיל את מיספר העמודים העומדים לרשות המערכת, להרחיב את הסיקור ולהוסיף מוררים חדשים.

נאחל-נא לעצמנו שעלייה זו בהפעלה, בכמות, (ואני מקווה גם באיכות) תימסר בשנה הקרובה - ואבעמוד בתפקידנו - בעצרתך - בלי מורא, בלי משוא-פנים.

אורי אבנר!

אורי אבנר